

Felnőtt

Széki Attila, Majoros Péter, Vincze Gergely

Belehalok

Volt, amikor azt hittem, nincs, ami megállít,
De tudom, ha esik, a magam fajta megázik.
Megbecsülöm már, hiszen hamar elillan a gyönyör.
Hiába mászkok ki, mindig jön ugyan az a gödör.
Felismertem már és meg is bántam a hibáim.
Hiszem, hogy odafenn meghallgatják az imáim.
Úszom az árral és hiába látom, messze a part,
Az éj leple alatt én csak tovább írom a dalt.
Nem tudom, mi lesz majd, ha megunom az egészet,
De még ezt itt hagyom nektek, mielőtt lelépek.
Én a szívembe zárok mindenkit, ki megértett
És hitt bennem, engem már csak ez éltet.
Eddig sem adtam fel a hitem, ez után sem fogom,
Akkor sem, ha becsúszik az élettől egy-két pofon.
Míg a szívemben bármi lesz, ha sírni lesz is okom,
Mindig ott lesz velem a papír, a toll, a mikrofon.

Emlékszem, egész mást akartam ezelőtt tíz évvel.
Akkor még azt hittem, bárkivel elbánok fél kézzel.
Kellett egy évtized, hogy rá tudjak jönni, hogy ami
meg fog ölni,
az nem a többi ember, hanem az én központú
rendszer,
Amit pont azért hoztam létre, hogy ne kerüljek trébe.
És nézd meg, hogy mit adott most az Isten,
Mert semmim sincsen. Összedőlt minden,
Megszűnt, amiben hittem.
Kellett volna a sorstól egy büdös nagy pofon,
Ami akkorát csattan az arcomon,
Hogy eszembe se jut, hogy melyik a rossz út.
Valami kéz, ami visszahúz.
De nem volt senki, aki példát mutatott volna.
Apám régen elment, anyám meg mond meg, minek
is szólna?
És hiába van pénz a zsebemben, ha szálka vagyok
a szemedben.
Nektek írtam a dalokat, úgyhogy jusson eszedbe:
Mikor engem kritizálsz, kicsikét magadat is bántod,
Mert görbe tükröt mutatok neked, amiben saját
magad látod!
Nem kell, hogy arról szóljon minden nóta, mekkora
raj vagyok,
Nem kell, hogy azt hidd: én bármit, bárhol
megkapok!
10 éve próbálok ugyan az a srác lenni,
De megváltozott a világ, én is megváltoztam. Ennyi.

Jó pár gond, amit sajnálom megéltem,
Igaz út, mit a hamisra cseréltem.
Volt sok fájdalom, azóta elégték,
Angyalok követtek, imáik elérték!
Voltam rossz példa, szálka a szemekben,
Égre nézek, rózsafüzér a kezemben.
Mondták páran már: sohasem felednek,
És ha nem leszek, akkor is szeretnek!
Sokszor volt nekem is, hogy könny hullott a
szememből,
Mit magamnak hittem, ki folyt a kezemből.
Csalódásban, fájdalomban, mit is várhatnék?
Isten, vagy ördög előtt tiszta szívvel állhatnék.
Nem voltam nagymenő, ki szinte mindent megtehet,
Vagy gazdag család sarja, aki egy lapra feltehet
Bármit, mert neki semmi sem számít.
Kis koromtól kezdve csak a bűn, ami csábít.

Kicsikét szűk a világ nekem,
Keresem benne még a helyem.
Nem látom tisztán a holnapot,
Lehet, hogy ebbe én ma még belehalok.
Félig telt poharak az asztalon,
Ha úgy tartja kedvem, néha beleiszom.
Szólj rám, ha egyszer véletlen
Összefutnánk egy másik életben.

Szólj rám, ha egyszer véletlen,
Össze futnánk, egy másik Életben!

Majoros Péter, Bartalos Jenő
Valahonnan

Kint az utcán, át a téren,
Kerestelek a közértben délben,
Vagy a télben és a sárban,
Én mindig mindent megpróbáltam.

Hóban áztam, mindig fáztam.
A lottózónál mindig vártam.
Kerestelek minden éjben,
Hátha eljössz, mint a mesében.

De nem jöttél és nem jön el.
Nem hiszem, hogy érdekel,
Hol van már a világvége,
Az élet mégiscsak megérte.

Hol volt, hol nem,
Én hiszek még a mesében.
Talán már láttalak, olyan
Ismerős vagy valahonnan.

Te lennél mindig nekem az élet,
Üvölténém jó hangosan:
A csel, a gól, a B-közép,
Abban minden benne van.

Vagyis minden benne lenne,
Veled a tér is meggömbülne.
Menj odébb, nem férek el!
Ha valakit is valaha érdekel,

Hol volt, hol nem,
Én hiszek még a mesében.
Talán már láttalak, olyan
Ismerős vagy valahonnan.

A közeledbe kerülni, én ott vagyok, te itt.
A szemed elvitt, esetleg valami tipp,
Hogy hogy jussunk egyről a kettőre végre?
Én fél tizenegyre, te meg általában délre
Érkezel, a számod sincs meg,
Nem is létezel.
Persze könnyebben menne,
Hogyha például tudnám a neved.
Vagy csak annyit, hogy Debrecen,
Szólnok vagy Szeged.
Egy útvonal, egy helyszín:
Kint vagy bent?
Egy klubban lent, vagy a facen fent?
Az instán, a twitteren, a snapchaten?
Én jobbra húználak a tinderen.
Én tanácstalan vagyok, lehet ez a vége.
Lehet belém égett ez a kép, de
Ez az érzés a gyomromban,
Olyan ismerős vagy valahonnan.

Osbáth Norbert, Osbáth Márk
Testvérem

Évek óta nyomjuk együtt ketten.
Csapatunk széttörhetetlen.
Ismer már az ország téged, engem,
Ez a duó verhetetlen.
De van még egy kérdés,
Amit megkapunk szinte minden percben:
Hogy honnan ismerjük egymást,
Mióta nyomjuk ketten?
Pedig elmondtuk már videóban,
Meg posztoltunk már százszor róla.
Nincsen más ötletünk, ezért egy
Dalt írtunk róla, ez az a nóta.
Ez az utolsó esélyem,
Most mindenki megtudja, remélem.
Szóval jegyezd meg, azt kérem:
Hogy nekem ő a testvérem!

Ez sok mindent megmagyarázhat:
Miért vagyunk együtt többet, mint az átlag?
Miért használunk ketten egy sátrat
És miért hisznek minket sokan egy párnak.
Hogy miért hívják őt Osbáth Norbinak,
Engem meg Osbáth Márknak.
Megmutatom a családfánkat.
Nézd meg a közös anyánkat, apánkat!
Ez egy kapocs a kezdetek óta,
Akinek van testvére, az tudja.
A szívem is átadnám neki, ha
Élete épp ezen múlna.
Ez egy sláger lesz, remélem
És akkor a célomat elértem.
Szóval még egyszer ismétlem:
Hogy nekem ő a testvérem!
Ő a bátyám, én meg az öccse,
A DNS köt minket össze.
Nekem ő a testvérem!

Marsalkó Dávid
Amikor feladnád

Összetört álmokból recycling,
Régen előre vittek a vitáink.
Hogyha semmi nincs, amiért aggódnál,
Nyisd ki a szótárt a pokolnál.
Hogyha vonszolod, hogyha nem gurul,
Hogyha nem jön össze ma semmi úgy,
Akkor csörögj rám, 06 30,
Munka nélkül tudod siker nincs.

Szeretek inni, ha boldog vagyok, és
Szeretek élni, hogyha rád nézek.
Szeretet nélkül üres a napom,
Az esküvődön majd dj-zek.
Ez egy lelki airbnb, amit
Együtt vettünk most ki, gyere,
Maradj, ameddig akarsz és
Várjuk együtt a tavaszt.

A caps locktól nem lesz majd igazad,
És néha majd nem leled vigaszod.
Néha úgy érzed, elnyel a sivatag,
De ha önmagad elhagyod, mi marad?
A felhők közt is esőre várnak
Azok, kik éheznek odalenn.
Néha falhoz löknek azok, akik
Régen lógtak a szíveden.

Voltam én eleget egyedül ahhoz,
Hogy tudjam, mi a remény.
A szemem alatti táskákból lett
Halott Pénz facebook esemény.
Ez egy lelki airbnb, amit
Együtt vettünk most ki, gyere,
Maradj ameddig akarsz és
Várjuk együtt a tavaszt.

Nem szürkének születnél.
Nem hagyom, hogy elvigyen a tél.
Nem szürkének születnél,
Nem hagyom, nem hagyom.

Én ott leszek, mikor feladnád,
Amikor a fejedet lehajtanád.
Én már nem hagylak el, mert
Az életem összenőtt veled teljesen.

Valla Attila
Tábortűz

Isten hozott, hisz csak a jók jöhetnek el.
Ülj hát közel, a szeretet éltet, átölel,
S ki a csillagok közt él, mind, aki rég odaköltözött,
Most visszatér, s leül a tűz mögött.

Súgd meg nekem, tudod, így ígérted rég:
A nagy titkokat, amit egy kisgyerek nem ért.
Hiszen annyi minden volt, amire nem jutott idő.
Pár pillanat, most hogy legyen múlt, jelen, jövő?

Isten veled, a könnyem nézd ma el!
Mondj egy mesét, ahogyan régen, csak ennyi kell.
Ez a tűz örökkön ég, semmi nem dúlhatja szét.
A lelkekért, akiket rejt az ég.

Sok szív mélyén,
Ott ég ez a tűz, egy kör közepén.
Egy dal, s Te újra mellém ülsz
És lobog a tábortűz. A szél belekarolt.
Egy dal és újra köztünk élsz.
Ma újból Te zenélsz. Úgy van, ahogy rég volt.
Egy dal, s Te újra mellém ülsz
És lobog a tábortűz. A szél belekarolt.
Szól egy dal és a lelkünk összeér.
A gyönyörű tűzfénynél napszínű a Hold.

Sztevanovity Dusán
424-es csatahajó

Mindig mondtam, megmondtam.
Jól mondtam, hogy ez nem jól van:
a szekér sose lesz csatahajó,
mert nem jól úszik a hintaló.
S a végét hiába tartottam,
a tenyerem volt csak a markomban.
Ez nincsen jól.

Csak az kell nekem, ami csak a miénk,
s épp úgy, ahogyan mi szeretnénk:
elől a táltosok gyorsítják,
és hátul a barátok megtolják,
s a kereke épp a sínekig ér,
s a vitorlát magasan tépi a szél.
Ez így lesz jó!

Ha van még egy új világ,
érted is eljövünk, ne félj!
Eljövünk, s elviszünk,
csak tanulj meg várni ránk!
Állj ki a partra néha,
s ha tenger nyelne el,
az égből jövünk el.

A radarok hiába lesnek ránk,
ha kék is, zöld is a stop-lámpánk.
És szárnyakat ragasztunk mindenhová,
a kémény fölé és a sínek alá.
És lesz, aki tudja, hogy mire való
a 424 - es csatahajó.
Ez így lesz jó!

Horgonyt fel és teljes gőz!
A csillagokkal kergetőzz!
Riadó, riadó, riadó!
Jön a sok puttós léghajó!

Lesz, aki tudja, mire való
a 424 - es csatahajó.
Ez így lesz jó, ez így van jól!

Demjén Ferenc
Hogyan tudnék élni nélküled?

Valahol most is félnek. Hangosak a sóhajok.
Sűrűbben hullnak a könnyek, romba dőlnek
tegnapok.
Mit mondjak én, míg kezem elér?

Úgy, mint egy szörnyű álom, néha-néha
feldereng, hogy az, ami mással történt,
történhet velem, s veled.
Nem kell, hogy félj, nincs semmi veszély.
Hogy bármi is elszakít tőled,
azt senkinek nem hiszem el.

Jobb, ha erről nem beszélünk tán,
mert annyira örültség.
Annyi boldog pillanat vár rám
karodban még. Meg kell, hogy értsd:
bármi is elszakít tőled,
azt senkinek nem hiszem el.

És ha egyszer arra ébrednék:
ránk szakad a föld és az ég.
Ölelj gyorsan át jól,
Tűnjünk el a mából jövőnk felé.

Hogyan tudnék élni nélküled?
Hisz rólad szól az élet.
Nem történhet semmi sem veled,
míg létezem és érzek.
Hogyan tudnék élni nélküled?
Összeköt az élet.
Abból, ami nélküled lehet, én már nem kérek.

Gyerek

Csukás István

A nagy ho-ho-ho-horgász

Ha itt a nyár, ugye komám,
A szív a víznek szalutál
És vígan lépked, akár a tornász,
Így megy a nagy ho-ho-ho-horgász.

Bátran rikkant: puhányok ho-ho-ho-ho-ho!
Megint csak ho-ho-ho-ho!

Van itt csali, s egy-két horog,
Az eszem pedig jól forog.
S cselt a cselre kiválón sorjáz,
Ravasz a nagy ho-ho-ho-horgász.

Városbéli puhányok, nyavalyások
Ha gyötör a láz,
Fületek nyissátok gyorsan, hallgassátok,
Amit most néktek, hallgassátok,
Amit most néktek eldalol a ho-ho-ho-nagy-
horgász.

Demjén Ferenc
Iskolatáska

Egyik hétfő délelőtt Peti áll a ház előtt.
Melyik útra lép? Komoly most a tét.
Peti áll a ház előtt, szíve jobbra húzza őt,
Balra van az iskola, esze súgja: menj oda!

De nehéz az iskolatáska, ilyen szép napos
délelőtt.
Peti áll a válaszra várva, hátha lesz, ki
megszánja őt.

Arra ment egy kisleány, Peti sosem látta tán.
Az eszem helyett jobb, ha a szív vezet.
Felcsillant a két szeme: inkább tartok ővele!
Elindult a lány után, bármi lesz is ezután.

De nehéz az iskolatáska ilyen szép napos
délelőtt.
És elindult fürgén a lába, ballagott a kislány
mögött.

Ó, de szörnyű pillanat, rászédetted jól magad!
Épp ott állnak ők az iskola előtt.
Ez a nap már tönkre ment, a kislány iskolába
ment.
Hát most mit tegyek? Én is felmegyek.

Könnyebb már az iskolatáska, lehet szép napos
délelőtt.
Együtt járnak most iskolába, s Peti mindig
megvárja őt.

Csukás István
Süsü dala

Én vagyok a híres egyfejű,
A nevem is ennyi csak: Süsü.
De én egyiket se bánom,
Egyfejűként élem a világot.

Vidám lelkem senki se érti,
Se gyerek, se nő, és se férfi.
Senki-senki itt a világon,
Mi is az én titkos nagy álomom,
jaj!

Kitagadott az a jó apám,
Azóta vándorlok, úgy biz 'ám.
Befogadnak majd az emberek,
Egyik szeret, másik meg remeg.

Miért féltek tőlem?
Hiszen tudok egy csomó illemszabályt!
Bizony!

Üdvözöllek dicső lovag,
szép a ruhád, szép a lovad!
Mi szél hozott mondsza, erre?
És mi vajon a szíved terve?
Szép vagy, mint a rózsaszál,
Ó, te kedves királylány!

Legszentebb dolog a barátság,
Többet ér, mint minden királyság.
Nekem is van egy jó barátom,
Ha bajba jut, majd én kirántom.

Ó, ha rózsabimbó lehetnék,
Rám szállnának szépen a lepkék.
Kicsi szívem velük dobogna,
Nem lennék ilyen nagy otromba.

Ez a Süsü mégis nagyszerű,
Habár, amint látszik egyfejű.
Egy fejével mégis jót nevet,
szeretik is őt az emberek.
Egy fejében csöppnyi ész,
Nem lesz sorsa túl nehéz.
Mi lesz veled, te egyfejű?
Mihez kezdesz itt jó Süsü?

Pintér Viktor
Gumimacik

Télen és nyárban,
a hóban és sárban,
hős maci bátran a jó ügghöz áll.

Mindenki ébred,
ha zendül az ének,
hű macik víg dala biztatva száll.

Rajta hát, bárhogy bömböl, tombol, zúg a víz!
Bátor küzdelemre, harcra kész, ilyen a mackónép.

Kiskoruk óta, a titkuk a nóta,
s a mágikus szörp is,
a gumimacilé.

Mindenkor győznek és
bárkit lefőznek, ha
harsona hív és megdobban a szív.

Rajta hát, bárhogy bömböl, tombol, zúg a víz!
Bátor küzdelemre, harcra kész, ilyen a mackónép.
Rajta hát, bárhogy bömböl, tombol, zúg a víz!
Bátor küzdelemre, harcra kész, ilyen a mackónép.

Ilyen a mackónép!

Legyen hó!

A hótenger ma a hegyeken áll,
Ugye vakít ez a fény?
A szíved is jégbe zárva
Itt a világ peremén.
Tudom, hogy elrontottam,
Rémes tettem fáj.
Vajon hogy is volt?
Lehet mindegy már.
A lelkem rég csak ettől félt,
Nagyon nehéz, hogy ma ez megtörtént.
Hát jöjjön szél és tél és hó!
Tán így is jó!

Ma fura erők jönnek a messzi távolból,
Ez az el nem múló érzés a szenvedélyről
szól.
Ez itt és most sorsfordító.
Legyen hát minden jég és hó!
Varázsos hangon szól a szív,
Úgy hív!

A szívem hózáporként fúj majd mindent át.
A lelkem hadd vágtasson,
Hadd tomboljon, szóljon hát!
S ha végül minden percet jégkristállyá vált
A holnap rám talál
S a múlt lehull majd rám!

Legyen hó!
Legyen hó!
Még sose volt hasonló.
Legyen hó!
Legyen hó!
Olyan lelket mozdító!
Bár tudnám azt, hogy mi lesz itt még!
Jöjjön száz orkán!
És közben a szívemen ül a jég.

Ugye jó?
Ugye jó,
Ahogy elvisz a fénylő hó?
Ugye jó?
Ugye jó?
Az erő bennem jár.
Nézz most rám!
Minden más volt rég,
De ma új nap vár!
És közben a szívemen ül a jég.

Deák Tamás, Romhányi József
Mézga család

Néha légy bolond egy kicsikét!
Elrepül úgy a szürke gond,
Derül az ég.
Van abban valami báj,
Hogyha kacag a máj.
Szárnyal a kedv, mint a kacsamadár.
Légy vidám, vagány akár egy srác!
Fújd meg a tülköt, trombitálj, valamit
játssz!
Ha baj van, mégse legyen soha kedélyed
lőporos,
Ne is figyelj oda, mint mond egy főokos!
Szerintem az bolond, ki téged mindezért
paprikajancsinak mond.

Mézga Géza vagyok, nem lopom a napot,
De nyakamon a csacsika család.
Elég nagy a rakás, de kicsi a lakás
És nem forgatja mesekacsaláb.

Kriszta tiszta gyagya, mert vizes az agya -
Bemutatom lüke Aladárt.
Folyton marja, böki, mint cicust a Blöki,
Itt nincs elásva még a csatabárd.

Van minálunk hajcihő, kitűnő hangulat,
Olyan, mint a vadnyugat: zenebona, ricsaj.
Papa, mama, gyerekek, csupa szív,
szeretet,
Egy se nyafog, kesereg, tréfa a baj.

Néha légy bolond egy kicsikét,
Elrepül úgy a szürke gond,
Derül az ég.
Van abba valami báj,
Hogyha kacag a máj.
Szárnyal a kedv, mint a kacsamadár.
Légy vidám, vagány akár egy srác,
Fújd meg a tülköt, trombitálj valamit játssz!
Ha baj van, mégse legyen soha kedélyed
lőporos,
Ne is figyelj oda, mint mond egy főokos!
Szerintem az bolond, ki annak mond.
Ki téged leír, ki téged bohócnak mond...